

Päätäväisesti ♩ = 96-116

1. Kuin vuo-ret vah-vat ja jyl-hät Me sei-som-me myös-kin niin

2. Nyt kal-li-ol-le täl-le Näin Ku-nin - kaal-lem-me

Kal-li-ol-la, jol-le i-sät Jo ra-ken-si en-nem-min.

Me ra-ken-nam-me lin-nan Ja kii-tos-ta lau-lam-me

Se kal-li-o kun-ni-a, hy-ve, Us-ko i-ki - Ju-ma-laan,

Pe-rin-nös-tä, jon-ka saim-me; Ei kul-taa se, rik-kaut-ta

Jon-ka vii-rin rie-muin he nos-ti Kes-ke-le e-rä-maan.

Vaan siu-na-us-ta tai-vaan, Voi-maa ja i-lo-a.

Oi, sä kuu - le, maa tää kai - kaa: E-teen-päin, e-teen-päin si - tä vie.

Laak-sot, vuo-ret kaik-ki rai - kaa: E-teen-päin, e-teen-päin si - tä vie.

Kor - keel - le nos - tain vii - rin Me kul - jem - me kirk - kau - teen.

Meit kut-suu pe - rin - tön - me: E-teen - päin, e-teen-päin, e-teen - päin.